

Č. 890.

Zabírání bytů: * Předpisu posl. odst. § 8 zák. z 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. nelze použítí, jde-li o nábytek a zařízení z místností zabraných dle ustanovení § 8 č. 6 téhož zák.

(Nález ze dne 17. června 1921 č. 7527.)

Věc: Jaroslav R. a Anna Č. v N. proti nájemnímu úřadu v Nuslích o zabránění bytu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — — —

O stížnosti uvážil nejvyšší správní soud takto:

Naříkané rozhodnutí opřelo ve shodě s rozhodnutím I. stolice zabránění uvedeného bytu mimo jiné též o ustanovení § 8 č. 6 zákona ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n., podle kterého lze zabrati byty nebo místnosti pronajaté bez schválení obce podle § 2 t. z. Jak patrně z dovolání tohoto § 2, jest ustanovení § 8 č. 6 sankcí na případy ilegálního stavu, jenž nastal tím, že někdo s bytem disponoval obohem zákonná ustanovení. To se v daném případě stalo. Udal stěžovatel R. sám při jednání podle § 11 cit. zák. provedeném, že se dne 20. srpna 1920 odstěhoval ze svého bytu v domě čp. 473 v N. do Ž., že byt ten popustil své sestře Anně Č., vyhradiv si používání jednoho pokoje pro své dcery, a že o svolení bytového úřadu k tomu nežádal, poněvadž nezná předpisů. Není tedy sporu o tom, že stěžovatel R. pronajal dosavadní svůj byt sestře Č., aniž zamýšlený pronájem oznámil okci k schválení, vyžadovanému výslovně ustanovením § 2 cit. zák. Jest tudíž splněn předpoklad § 8 č. 6 t. zák. Na neznalost zákona se stěžovatel nemůže odvolávat, poněvadž neznalost ta nikoho neomlouvá. Poměr, v jakém pronájemce jest k nájemci, jest lhostejný. Slušelo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou. — — — — —

Namítá-li stížnost, že majetníku zabraných místností nebyla ponechána místnost k uložení nábytku a zařízení ze zabraných místností, jest na to odvěti, že ustanovení § 8, posl. odst. neplatí pro ony případy, kdy se majitel zabraných místností v držení jejich uvázal způsobem protizákonným, jako se tu stalo, neboť zákonu nelze imputovati úmysl, že by chtěl chránit zájem těch, kdo proti němu jednali. Předpis onen může tedy platit pouze pro osoby, které jsou legálně majiteli bytů neb místností, jež byly zabrány.

Č. 891.

Úředníci státní: * Ustanovení § 5 zák. z 8. dubna 1919 č. 198 sb. z. a n. nelze rozuměti v ten způsob, že asistentům a konstruktérům, kteří přestupují do jiného oboru státní služby, započítává se doba ztrávená na vysoké škole od nabytí plné kvalifikace plně do postupu v té třídě, do níž při přestupu byli jmenováni.

(Nález ze dne 17. června 1921 č. 7705.)

Věc: Inž. Ludvík B. v B. H. proti ministerstvu veřejných prací (zast. min. taj. Drem J. Volfem) o započtení služebních let.